

10 gr.

ABC

NOWINY CODZIENNE

10 gr.

A jeśli puszcze Cię z opieki
Ojczyzno moja, mój zagonie,
Niechaj mnie trapić wieczne pieki
A nawet jeśli tęg uronię,
Niech spali się w pożarów dymie
I niech przepadnie moje imię
Na wieki.

JÓZEF KOŚCIELSKI

Nr. 136 A

Warszawa, piątek 6 maja 1938 r.

Rok XIII

Po dewaluacji franka

Frank Marchendeau

ustabilizowany na poziomie 179 fr. = 1 f.

PARYŻ, 5. 5. Oświadczenie min. Marchendeau w sprawie dewaluacji franka, określające w tak drastyczny sposób sytuację gospodarczą Francji, wywołało olbrzymie wrażenie w kołach politycznych.

W czwartek ośrodkami dyspozycyjnymi akcji związanej z manewrem finansowym Marchendeau stały się ministerstwo spraw wewnętrznych i ministerstwo finansów. W ministerstwie spraw wewnętrznych wydano okólnik do prefektów wszystkich departamentów, polecający stwierdzenie poziomu cen we wszystkich większych ośrodkach i na wszystkich rynkach. Dane te mają służyć do ustalenia cen sprzedażnych różnych produktów, na podstawie nowego kursu franka.

W ministerstwie finansów min. Marchendeau przyjął przedstawicieli prasy, którym złożył oświadczenie, że ostatnie posunięcia rządu mają na celu przede wszystkim doprowadzenia do faktycznego ustalenia kursu franka. Kurs ten został ustalony na poziomie 179 franków za 1 funt szterling i, jak zapowiada min. Marchendeau, nie będzie przekroczony. W ministerstwie finansów w sprawie de-

waluacji franka panują na ogół nastroje optymistyczne. Według oświadczenia min. Marchendeau, w

ciągu dnia ubiegłego miało powrócić do Francji ponad 4 miliardy marek.

franka spadnie jeszcze bardziej i ustabilizuje się na parytecie 1 funt szterling = 200 franków.

Błędy Bluma wywołały dewaluację franka

LONDYN, 5. 5. Prasa angielska omawia z zainteresowaniem dewaluację franka francuskiego. Sprawozdawca gospodarczy „Timesa” zaznacza, że trzecia z kolei dewaluacja pieniądza francuskiego jest przedsięwzięciem ryzykownym. Skuteczność reformy jest uzależniona w pierwszym rzędzie od równowagi budżetu i od stworzenia atmosfery zaufania dla rządu w społeczeństwie.

„Daily Telegraph” w artykule wstępnym twierdzi, że obecny gabinet Dauidier'a nie może ponieść całkowitej odpowiedzialności za nową dewaluację franka. Jest to zagadnienie bardzo skomplikowane, a przyczyn spadku franka należy szukać w pierwszym rzędzie w warunkach politycznych. Nowy rząd nie chciał

na dłuższą metę podtrzymywać zachwianego kursu waluty francuskiej, co pociągnęłoby za sobą niewątpliwie wielkie ołtarze finansowe. Obecnie mszczą się błędy pierwszego rządu frontu ludowego pod przewodnictwem Bluma.

„Daily Mail” wyraża pogląd, że przyczyną spadku franka były ciągle nieporozumienia pomiędzy kapitałem a pracą. Pismo podkreśla, że według opinii finansistów angielskich, dewaluacja franka nie może być uważana sama przez się za środek zaradczy na kryzys.

„Daily Express” stwierdza, że Francja płaci w dalszym ciągu koszty zwycięstwa odniesionego w 1918 roku. Dziennik przypuszcza, że kurs

Dziś wznowienie procesu Starzyński — Studnicki

Dziś, w piątek wznowiony będzie w wydziale II karnym sto-

cznego sądu apelacyjnego proces Starzyński — Studnicki, przerwany w dniu 29 ub. m.

Prof. Władysław Studnicki czyje się już znacznie lepiej tak, że prawdopodobnie stawi się na dzisiejszej rozprawie. Jak wiadomo, sąd odrzucił wnioski obrońców o powołanie nowych świadków, wobec czego na rozprawie dzisiejszej przesłuchany będzie jedyny świadek gen. Szpakowski. Przewód sądowy trwać będzie zatem b. krótko.

Zwiedzaicie

Stoisko ABC

na Targach Poznańskich

Hala 17

Oddalony wniosek obrony

Grosskopf w Palestynie jest dyrektorem Izby polsko-palestyńskiej

W dalszym ciągu procesu Idzikowskiego i Michalskiego sąd przesłuchiwał świadków, którzy obrazowali urzędowanie Michalskiego na stanowisku zastępcy dyrektora departamentu podatków.

Na wstępie posiedzenia obrońca Michalskiego, adw. Pragier zgłosił wniosek o sprawdzenie, czy władze sądowo - śledcze czyniły poszukiwania za zbiegłym do Palestyny adw. Natanem Grosskopfem, nazwisko którego często przewija się w tym procesie. Według informacji adwokata, Grosskopf miał zupełnie legalnie wyjechać do Palestyny w 1934 roku i obecnie zamieszkuje w Tel-Awivie jako dyrektor palestyńsko-polskiej izby przemysłowo - handlowej. Ponadto figuruje na liście palestry warszawskiej jako adwokat.

Prokurator Marcinkowski zaproponował przeciwko wnioskowi, stwierdzając, że Grosskopf wyjechał zupełnie legalnie do Palestyny, zaopatrzywszy się w paszport zagraniczny jeszcze przed ujawnieniem afery Michalskiego. Również obojętną dla sprawy jest kwestia, czy władze wszech-

nały jakieś kroki sądowe przeciwko Grosskopfowi, czy też nie. Po naradzie sąd wniosek pozostawił bez uwzględnienia.

Na posiedzenie wczorajsze wezwanych było 3-ch świadków, z których jeden, b. naczelnik egzekucji podatkowej, Romuald Gal-

ster, nie stawił się. Sąd przesłuchiwał jedynie dwóch świadków: Stanisława Ludkowskiego, kierownika oddziału izby skarbowej i Adama Kolanowskiego, naczelnika wydziału w Ministerstwie Skarbu na okoliczność trybu urzędowania Michalskiego.

„Za szerzenie nieprawdziwych wiadomości”

Nie wolno wątpić w pomoc Francji dla Czechosłowacji

PRAGA, 5. 5. Niemila przygoda spotkała pewnego inżyniera francuskiego, który przyjechał do swej narzeczonej Czeszki do Brna na Morawach, będąc w kawiarni, rozmawiał ze znajomymi Czechami na temat ostatnich wydarzeń politycznych, przy czym wyrażał powątpiewanie w możliwość udzielenia przez Francję pomocy Czechosłowacji. Bezpośrednio po wyjściu z kawiarni został aresztowany na podstawie ustawy o ochronie republiki za rozszerzenie nieprawdziwych i alarmujących wiadomości. Następnie po odsiedzeniu 26 godzin w towarzystwie 6 złodziei w areszcie został oddany do granicy republiki, przy czym musiał pokryć również ko-

szta podróży towarzyszącego mu czeskiego funkcjonariusza policji.

Hitler w Neapolu

RZYM, 5. 5. Dziś o godz. 10-ej rano kanclerz Hitler przybył do Neapolu owacyjnie witany przez ludność miasta. Z dworca udał się kanclerz w towarzystwie króla i księcia Piemontu do portu, gdzie wszedł na pokład pancernika „Cavour”, skąd odbierze zorganizowaną na jego cześć rewie floty. Mussolini przybył dziś rano do Neapolu samolotem.

„La Fayette” płonie

HAWR, 5. 5. Pożar na parowcu „La Fayette” do południa nie został ugaszony. Od godz. 0.30 do 4-tej rano rozlegały się liczne, niezwykle silne wybuchy zbiorników ze sprężonym powietrzem. Dziś jeszcze trudno jest powiedzieć, czy statek da się odremontować. W każdym razie straty są bardzo znaczne.

Dniem cieplej nocą przymrozki

We czwartek było w Polsce na ogół chmurno, przy słabym wietrze z kierunków północnych i temperaturą od 6 st. na wybrzeżu do 0 st. na pogórzach. Przewidywany przebieg pogody na dzień 6 b. m. W dalszym ciągu pogoda słoneczna, o przejściowym wzroście zachmurzenia w godzinach popołudniowych. Po chłodnej nocy dniem temperatura nie powyżej 15 st. Wiatry zachodnie, na wybrzeżu umiarkowane, poza tym słabe.

Trzy linie okopów zdobyli powstańcy pod Castellon

SALAMANKA, 5. 5. Wojska powstańcze zdobyły wczoraj na froncie Castellon trzy linie okopów, przy czym w ręce ich wpadli liczni jeńcy oraz znaczne zapasy materiału wojennego. Na froncie Teruel poprawiły wczoraj oddziały powstańcze wydatnie swe pierwsze linie, biorąc również licznych jeńców, między nimi dowódcę rządowej brygady.

Na odcinku, położonym na południe od Morella, przedarły się wojska powstańcze aż do rezerwo-

wych pozycji rządowych, zajmując ważne ze strategicznego punktu widzenia wyniosłości w pobliżu drogi wiodącej z Morella do Portelu.

P. Prezydent R. P. zwie za C. O. P.

W czwartek, dnia 5 bm. o godz. 15-tej Pan Prezydent R. P. udał się specjalnym pociągami na objazd Centralnego Okręgu Przemysłowego celem zapoznania się z inwestycjami i pracami, prowadzonymi na tym terenie.

Trzesienie ziemi w Antiochii

ANTIOCHIA, 5. 5. Miasto Antiochia zostało nawiedzone przez orkan i powódź. Rzeka Orontes wystąpiła z brzegów. 10 domów zawaliło się, grzebiąc w gruzach przeszło 20 osób.

W ostatnich dniach zza kulis zagranicznego kapitału wyszły na powierzchnię życia publicznego pewne fakty, które są objawem atmosfery, panującej w sferach wielkokapitałistycznych.

Przed wszystkim wyszedł na jaw słynny już dziś list Banku Handlowego. Sam ten epizod jest w gruncie rzeczy drobniactwem, świadczy jednak wyjątkowo o atmosferze „moralnej i patriotycznej”, jaka panuje w sferach wielkiego obcego kapitału.

Nie zdążyła ucihać afery Banku Handlowego, gdy na widownię życia publicznego wyszła sprawa jakiegoś tajemniczego zatargu w Zakładach Ostrowieckich, który ujawnił list podpisany przez paru członków Rady Nadzorczej tej instytucji, a między innymi przez Andrzeja Wierzbickiego i głównego winowajcę w spra-

wie słynnego listu, dyr. Mieczysława Hoffmana.

Panowie ci występują, jak gdyby w charakterze obrońców polskości naszego życia gospodarczego. Nie bardzo komu się chce wierzyć, by istotnie stali się nagle niezłomnymi wojownikami o polskość naszego życia gospodarczego. Opinia publiczna pełna jest obawy, że za kulisami tej całej sprawy kryją się wypadki, mogące mieć szkodliwe skutki dla naszego życia gospodarczego.

Te wszystkie incydenty oczywiście są drobiazgami. Likwidowanie, nawet bardzo radykalne, samych incydentów, do niczego nie doprowadzi. Trzeba jak najprędzej doprowadzić do zasadniczej reformy naszego życia gospodarczego. Pierwszym krokiem będzie tu całkowite usunięcie wpływów obcego, w szczególności żydowskiego kapitału, uwol-

nienie Polski z pęt złotej międzynarodówki. Cel ten nie da się osiągnąć bez bardzo radykalnych posunięć.

Punktem wyjścia będzie rozwiązanie sprawy instytucji kredytowych. Banki prywatne muszą ulec uspołecznieniu. Dopóki to nie nastąpi, incydenty w rodzaju listów Banku Handlowego zawsze będą możliwe.

Przemysły kluczowe, jak przemysł hutniczy, węglowy, naftowy i elektrownie, będą musiały również ulec uspołecznieniu. Dopóki to nie nastąpi, afery w rodzaju projektu „lex Wandycz” zawsze będą na porządku dziennym, a za kulisami przedsiębiorstw, będących podstawą i kluczem naszego życia gospodarczego, będą miały miejsce zatargi, o których opinia polska będzie się dowiadywała przypadkiem, mimo, że te zatargi będą

niejednokrotnie decydowały o liniach rozwojowych naszego przemysłu.

Środki państwowe, jak przy musowa organizacja hutnictwa, nie tu nie pomogą, a w pewnych wypadkach, mogą nawet zaszkodzić. W interesie polskości naszego życia gospodarczego, w interesie obronności naszego kraju, trzeba przeprowadzić reformy radykalne. Zresztą, przeprowadzenie takich reform, jest koniecznym warunkiem normalnego rozwoju naszego życia gospodarczego, opartego na indywidualnych przedsiębiorstwach, będących własnością polskich przemysłowców, kupców i rzemieślników. Dziś bowiem te polskie przedsiębiorstwa duszą się w pętach, nałożonych im przez obcy, a potężny kapitał. Żywoćne interesy narodu polskiego domagają się szybkiego i radykalnego działania. J. K.

„ABC” walczy o Wielką Polskę

Władysławowo pracuje

Drugi port Rzeczypospolitej rozpoczął swą służbę

Basen rybacki portu gdyńskiego jest niewystarczający. To stwierdzenie było punktem wyjścia projektu budowania w Wielkiej Wsi od strony pełnego morza portu rybackiego odpowiednich rozmiarów, przeznaczonego wyłącznie na potrzeby rybaków. Diagnozę tę rychło autorytatywnie potwierdziły cyfry, obrazujące pracę naszego rybactwa morskiego: w roku 1935 mieliśmy ponad 800 łodzi rybackich, zagłowych i motorowych (w r. 1936 — 1.034), połowy w roku 1935 wyniosły 171.000 q. wartości około 3,5 miliona zł. (w r. 1936 — już 233.000 q. wartości ponad 4 miliony zł.). Cyfry te, wykazujące stały wzrost, zdecydowały o realizacji projektu. 18 marca 1936 r. u nasady półwyspu helskiego, w Wielkiej Wsi idą pierwsze fale, rozpoczynając budowę Władysławowa.

„SZCZĘŚLIWY ZAKĄTEK”

Ten „szczęśliwy zakątek Rzeczypospolitej”, jak nazwał wybrzeże ks. biskup Okoniewski, różne przechodził koleje. 300 lat temu zbudowano tu staraniem i wysiłkiem Władysława IV dwie bazy morskie dla floty wojennej Rzeczypospolitej. Czas i żywioł pracowały wytrwale, niszcząc zaniedbane po śmierci Władysława IV umocnienia. W chwili odzyskania niepodległości na wybrzeżu pod Wielką Wsią był tylko piasek, parę chałup, jakaś chyląca się do upadku wędzarnia ryb i kilka łodzi na nieosłoniętym brzegu. W 18 lat później rozpoczęto budowę Władysławowa.

Budowa Władysławowa trwała 2 lata, nastrożając szereg ogromnych trudności technicznych.

Morze, broniąc się jakby przed ograniczeniem swojej swobody, kilkakrotnie niszczyło rozpoczętą budowę. Wreszcie port ukończono.

WŁADYSŁAWOWO

Oto Władysławowo: Dwa falochrony: wschodni, długości 330 metrów i zachodni, długości 750 metrów, otaczają basen portu o łącznej powierzchni 14,5 ha. Dwa mola, wybiegające daleko w morze, umożliwiają wyładunek połowów. Obok portu zbudowano magazyn, port połączony półtorakilometrową boczną z linią kolejową Hel — Gdynia. W niedługim czasie rozpocznie się budowa zbiorników ropy i urządzeń do bunkrowania dla zaopatrywania w materiały pędne kutrów motorowych. Całość urządzeń portowych obejmie ponadto budynki dla administracji i personelu, warsztaty dla naprawy sieci, magazyny i t. p.

W dalszym stadium przewidziane jest połączenie Władysławowa kanałem z zatoką Pucką. Przez przecięcie wąskiego w tym miejscu półwyspu Helskiego da się znacznie skrócić drogę ku pełnemu morzu zarówno z Gdyni, jak i ze wszystkich osad i miejscowości położonych nad t. zw. małym morzem. Przecięcie tego kanału będzie miało poza tym wielkie znaczenie strategiczne.

DRUGI PORT R. P.

W świetle cyfr, przytoczonych na początku, znaczenie Władysławowa dla rozwoju naszego rybactwa morskiego jest jasne, tym bardziej, że nowoostarty port jest drugim po Gdyni co do wielkości

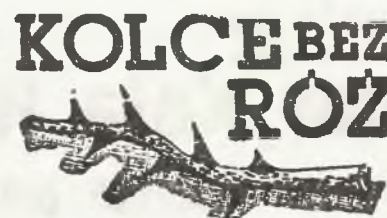
portem polskim. W dalszej dopiero kolejności znajduje się Hel, Jastarnia i Puck.

Atmosfera nad Władysławowem naładowana jest... entuzjazmem i zachwytem. Można różnie sądzić i długo spierać się o wartości twórcze entuzjazmu. Jednego niepodobna jednak zaprzeczyć. Na wybrzeżu naszym entuzjazm ten dziwnie szybko przedziera się w trwałe i pożyteczne inwestycje.

Wracamy do Gdyni. Po okresie błyskawicznego rozwoju Gdynia zajęta jest jakby uporządkowaniem tych wszystkich niedociągnięć i przeoczeń, które w szalonym

tempie jej budowy zdarzały się tu i ówdzie. Rozwija się nadal z niesłabnącym rozmachem jej jedyne port. Obroty w porcie rosną, na nadbrzeżach pojawiają się coraz to nowe dźwigi i krany, przerzucające z lądu na statki i ze statków na ląd węgiel, drzewo... wszystko co Polska eksportuje i przywozi. Praca wre.

Nad Władysławowem opadły już uroczyste fragi. Kutry rybackie pojawiły się bez gali flagowej, w szarym „roboczym” stroju. Władysławowo — wczoraj uroczyste poświęcone — dziś już pracuje.

SZTUKA NA WEDRÓWCE

Z początkiem wiosny wyruszają na całą Polskę zespoły teatralne. Od miasteczka do miasteczka. Przedem jedzie impresario, którego zadaniem jest załatwienie formalności, wynajęcie sali i t. p.

Otóż w ub. tygodniu zjawili się taki impresario w niewielkim, lecz miłym skądinąd miasteczku — w Koźmicach. W Starostwie, czy też magistracie, co trzeba załatwić, o na przedstawienie wynajął salę Domu Katolickiego. Powiedział, że zespół jest rewiowy i

składa się w głównej części z Rosjan.

Dzień przedstawienia, wieczór, pełna sala, kurtyna do góry, na scenie niejaki p. Nożyca - Norski, śpiewający t. zw. Szmonecsy żydowskie, co przychodzi mu z łatwością, gdyż wogóle łatwo jest śpiewać piosenki swego ludu.

A p. Nożyca - Norski mimo podwójnie polskiego nazwiska, nie miał tatusia - aryjczyka, ani mamusi - aryjki.

I wygwizdano go. Krzyknęło: „Won z żydami z Domu Katolickiego!!!”.

Bardzo zresztą słusznie. Jeśli wynajmuje się salę Domu Katolickiego, to trzeba wiedzieć komu. Trzeba się upewnić, żeby potem nie było wstydu przed studentami, którzy p. Norskiego wygwizdali.

Niestety teraz często starsi muszą się uczyć od młodszych.

Pod znakiem powodzenia

Przypominają się dni „Pewuki”

Przechadzki po Targach Poznańskich

Poznań, 4 maja.

Targi Poznańskie cieszą się w bieżącym roku naprawdę niebywałym powodzeniem. We wszystkich halach mimo podwyższonych cen biletów i nieudzielenia zniżek w dni świąteczne panuje wielki tłok zwiedzających. Liczne reprezentowani są kupcy ze wszystkich ziem a szczególnie osiedleni przez Związek Polski w kresowych miastach. Nie brak wycieczek zagranicznych, z Niemiec i Węgier. Litwini na razie wystawiają na Targach... na próbę naszą cierpliwość, lecz obiecali przyjechać.

Efektowne stoisko „ABC” z ciekawą mapą świata ilustrowaną fotografiami i wycinkami z pisma budzi wielkie zainteresowanie. Przy stoisku toczą się często ożywione dyskusje na temat żydowskich biur ogłoszeniowych. Publiczność targowa ostrzegana jest przy stoiskach firm żydowskich i starannie omija je.

W hali 17-tej ulokowały się żydowskie firmy B-cia Ostrowscy z Łodzi. Coctall i „Branka” ze Lwowa, gdzie niestety zatrzymują się niektórzy amatorzy ko-

szernych siedzący.

Piękny pawilon wystawowy zorganizowała grupa producentów narzędzi z Centralnego Okręgu Przemysłowego, gdzie m. i. znajdujemy wytwórczość H. Cegielskiego z Rzeszowa oraz fabryk w Ostrowcu, Starachowicach i t. d. Okazałe wystąpiły na Targach huty śląskie oraz Fabryka H. Cegielskiego demonstrująca ciekawe sprzętarki do chłodziń oraz tokarki rewolwerowe (nowość produkowana w C. O. P.). Sensację budzi samoczynne działło przeciwlotnicze produkcji Zakładów Starachowickich.

Krajowy montaż samochodów reprezentują na Targach duże

stoiska „Polskiego Fiata” i Lilpop, Rau i Loewenstein. Dużym zainteresowaniem cieszą się stoiska motocyklowe, przy czym powodzenie specjalne ma poznańska fabryka rowerów i motocykli B-ci Nowaczyk.

Również okazałe wystąpił na Targach „Paged” budując gustowne stoisko z dykty a w nim model czołgu z dykty.

W przemyśle perfumeryjnym, kosmetycznym i mydlarskim wyróżniają się poznańskie fabryki J. Stempniewicza, Żaka, Falkiewicz i „Blask”. Wobec ogromnego zjazdu do Poznania „Teatr Polski”, „Teatr Wielki” i kina poznańskie przeżywają legendar-

ne dziś już „pewukowe” dni. Na uznanie zasługuje wielka sprawność poczty oraz „Ruchu”, który stworzył lotne placówki sprzedaży pism i papierosów.

W piątek zwiadać będzie Targi min. Poniatowski, który przybędzie na pokaz ogierów. Mówi się jednak, że ani targi, ani pokaz ogierów, lecz polityczna sytuacja wśród rolników wielkopolskich jest przyczyną tej podróży.

Złosiwi twierdzą, że jedynie zjazd „ozonowy” w Poznaniu może uchronić tę organizację od stopniowego ułatniania się, gdyż mamy obecnie na Targach bardzo wiele pustych butelek, w które można „nabijać”. (hs).

DRUSKIENIKI NAD NIEMNEM

101-szy sezon

Solanka do picia. Kąpiele solankowe, borowinowe, kwasowogłowe, tlenowe, piankowe. Elektro i wodolecznictwo. Inhalatorium. Frygacje i plukanie jelit. Zakład Leczniczy Stosowania — Słofca, Powietrza i Ruchu. Kąpiele kaskadowe. Piękne położona stacja klimatyczna. Sezon trwa od 15 maja do 1 października. Informacje: Dyrekcja Zakładu i Komisia Zdrojowa w Druskenikach. Związek Uzdrawisk Polskich w Warszawie oraz wszystkie placówki „Orbisu” w kraju i zagranicą.

Chór odśpiewał „Kimi ga Jō”

Japońskie święto narodowe w Warszawie

Specjalna audycja transmitowana do Japonii

W związku z świętem Narodowym Japonii Polskie Radio nadało specjalną audycję na falach krótkich, przeznaczoną dla słuchaczy w Japonii. W związku z tą audycją — krótkofalówka japońska nadała w swoich „nowinach codziennych” następujący komunikat:

„W dzień święta japońskiego w stołecy Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie urządzono uroczystą audycję okolicznościową, transmitowaną do Japonii. Styszeliśmy ją o godz. 6.25. Na początku Pan Ambasador Sakoh wygłosił powitalne przemówienie, następnie przedstawiciel Zw. Młodzieży z Dalekiego Wschodu powitał płynną japońszczyzną naród japoński. Wreszcie chór Zw. Młodzieży z Dalekiego Wschodu, składający się z 40 osób odśpiewał „Kimi ga Jō” i hymn polski, które się bardzo

dobrze udały. Wtem zupełnie nieoczekiwanie odśpiewano Marsz Patriotyczny. To było tak piękne, że wierzyć się nie chciało, iż wykonali to nie Japończycy. Cała Japonia wysłuchała programu, który wywarł olbrzymie wrażenie na całym narodzie japońskim. Audycja cieszyła się ogromnym powodzeniem.”

Urządowa wiadomość, otrzymana przez Ambasadę w ten sam dzień komunikuje co następuje:

„Z okazji audycji japońskiej MSZ urządziło przyjęcie w urzędowej rezydencji wiceministra, na którą byli zaproszeni wszyscy członkowie Ambasady Polskiej w Tokio, przedstawiciele Fukudenkai (organizacja, która zajmowała się dziećmi polskimi podczas pobytu ich w Japonii w 1920 r.), przedstawiciele T-wa Polsko - Japońskiego, Czerwonego

Krzyża, Ligi Propagandy Kulturalnego Zbliżenia z Zagranicą — razem przeszło 40 osób. Wspólnie wysłuchano audycji, której odbiór był bardzo wyraźny.”

Prowokacja żydowska

Miężynarodówka w szkole powszechnej

O godz. 10-ej rano w poniedziałek mieszkańcy domu przy ul. Dzikiej 36 usłyszeli dźwięki międzynarodówki, które dochodziły z lokalu szkolnego. W domu tym mieści się szkoła powszechna Nr. 87. Hymn bolszewicki był śpiewany chórem przez dzieci, prawdopodobnie pod przewodnictwem nauczyciela. Oburzeni lokatorzy zawiadomili kuratorium, które natychmiast przysłało na miejsce jednego z urzędników. Odkryto się śledztwo, którego wyniki nie są znane. Nawiasem mówiąc, w szkole tej uczą się dzieci wyłącznie żydowskie, a większość personelu nauczycielskiego stanowią również żydzi.

Run Kroatów

na banki w Zagrzebiu

ZAGREB, 5. 5. Od wczoraj trwa gwałtowny run na konta oszczędnościowe w poszczególnych zagrebskich instytucjach kredytowych. Powodem powyższego podniecenia powiększonego nastroju wśród właścicieli kont oszczędnościowych jest opublikowanie przez przywódcę Kroatów dr. Macka manifestu zmierzającego do sabotażowania projektowanej państwowej pożyczki wewnętrznej przez nakłonienie Kroatów do wycofywania swych wierzności z państwowych instytucji kredytowych.

Ludność kroacka jednak nie zrozumiała intencji dr. Macka i rozpoczęła tłumnie wycofywać swe wkłady oszczędnościowe także z banków prywatnych.

Dr. Mack był zmuszony „wrócić się z ponownym apelem, by zaniechano podejmowania wkładów z banków prywatnych, lecz wezwanie to jak dotąd nie odniosło spodziewanego skutku.

Od Administracji

Niniejszym komunikujemy, iż biura Administracji „ABC”, Al. Jerozolimskie 121, czynne są obecnie w godzinach 8 — 15. Kantor „ABC”. Al. Jerozolimskie 8a czynny jest w godz. 8 — 19 bez przerwy.

Narodowy Łuck zdał egzamin w dniu 1-szym maja

Łuck, to miasto polskie, zapewne najwięcej polskie tutaj na Kresach, dzięki duchowi, jaki w nim panuje. Okazał to najlepiej dzień 1-szy maja, w którym to dniu rozbitkowie P. P. S., wstydliwie i lekliwie „manifestowali” na ulicy. Już w sobotę opowiadano sobie na ucho, że narodowcy przygotowali półtoratysięczną bojówkę, która ma każdy żywy oddech marksistowski unicestwić w zarodku, że przygotowali butelki z benzyną i naftą, by popalić marksistowskie czerwone plachty. Takie wersje krążyły nie tylko wśród czerwonej braci i „krajowych” Absynicyzów, lecz nawet wśród władz bezpieczeństwa.

Polski Łuck miał tymczasem zdać egzamin karności i dyscypliny, wyrobienia obywatelskiego i wyzakołowania narodowego i ani mu się śniło występować prowokacyjnie czy manifestacyjnie przeciw garści otumanionych, błędnych rycerzy z pod znaku Mordochaja — Marksa.

Nigdzie też do najdrobniejszej manifestacji ani prowokacji nie doszło. Czerwone papierowe żetony jedynie kupowali żydzi. Gdy kupił przez nieświadomość jakiś chrześcijanin, to natychmiast rzucił w ściek, dowiedziawszy się, na jaki cel ofiarował swój grosz. Wyrwano sobie natomiast ulotki antyżydowskie, rozdawane w dniu tym przez narodowców.

W akademii, urządzonej na intencję dnia tego, tłumnie wzięli udział żydzi, udowadniając ponownie, że są w Polsce elementem rewolucyjnym i wywrotowym. Było ich w teatrze miejskim napewno 80 proc. Arcy-

blado i trwożliwie wypadły uroczystości w Łucku pod czujnym nadzorem unarodowionych robotników. Łuck zdał w pełni egzamin wyrobienia narodowego.

A jednak temu zdyscyplinowanemu żywiołowi zakazano w dniu 3-m Maja pochodu. Nie dla tego, by się obawiano jakichś manifestacji, o to nikt Pana Starostę tutaj nie posadza, lecz zapewne dla tego, by nie ujawnia się publicznie cała moc unarodowionego Łucka. To zarządzenie dołączyło tylko oliwy do ognia, bo Łuck pokazał swą żywiołową siłę i moc swego ducha narodowego. (r)

Ludność arabska

pod grozą terroru

JEROZOLIMA, 5. 5. Pewien kupiec arabski został dziś zastrzelony przez nieznanych sprawców w jednej z kawiarni, położonej na głównej ulicy Haify. Liczba ofiar śmiertelnych wśród Arabów w ciągu ostatnich 7-miu dni wzrosła tym samym do 13.

Do angielskich władz mandatowych wpłynęła w środę petycja ludności arabskiej, domagająca się wydania Arabom broni i amunicji, a to w celu podjęcia skutecznej walki z coraz bardziej roz-

szerzającą się plagą napadów bandyckich, niepokojących od dłuższego czasu cały kraj. Petycja zaznacza poza tym, że prośba o wydanie broni nie jest wyłącznie poddyktowana zamiarem zwalczania terroru, lecz również okolicznością, że posiadanie broni staje się dla ludności arabskiej nieodzownym warunkiem zachowania samodzielności.

Władze mandatowe przyrzekły petentom udzielenie rychłej odpowiedzi.

W Kairze i Aleksandrii

demonstracje przeciw żydom

Żydowski „Moment” donosi: W Kairze i Aleksandrii miały miejsce demonstracje arabskiej młodzieży przeciwko żydom. Demonstranci wznosili okrzyki: „Żydzi precz z Egiptu i Palestyny”. Rebe Hraszi Nhsun Effendi interweniował u premiera, który oświadczył, że rząd po-

dejmie wszystkie kroki przeciwko agitatorom.

W obce ręce

Czytelnik nasz z woj. lubelskiego, donosi nam, że jeden z lepiej gospodarowanych majątków w okolicy Łukowa ma przejść w ręce niepowołane. Spadkobierczyni po zmarłym b. właścicielu chce bowiem powierzyć parcelację majątku adwokatowi żydowi.

Fakt ten, tak już na szczęście odosobniony, musi budzić jaknaj ostrzejszy sprzeciw miejscowego społeczeństwa, które nie może zwolnić na podobne gospodarowanie ziemią. Mamy wrażenie, że właścicielki zrozumieją swój błąd i nie oddadzą majątku w obce ręce.

Incydent graniczny

między Łotwą a Sowiecami

RYGA, 5. 5. Na granicy łotewsko - sowieckiej w pobliżu jeziora Zilevers koło miasteczka Zilupe wydarzył się incydent graniczny.

W POZNANIU

ODDZIAŁ „ABC”

mieści się przy ul. 27 Grudnia 2. Przyjmuje prenumeratę, ogłoszenia.

Żołnierz sowieckiej straży granicznej ranil wystrzałem z karabinu łotewskiego strażnika granicznego, który znajdował się na wysypce na rzece Zilupe, po stronie łotewskiej. Strażnik przewieziony został do szpitala. Życiu jego nie zagraża niebezpieczeństwo. Poseł łotewski w Moskwie złożył protest w komisariacie spraw zagranicznych i zażądał energicznego śledztwa.

Z życia akademickiego

Nowy kurator Koła Historyków

Doc. Pajewski na miejsce prof. Arnolda

Ostatnio zrzekł się godności kuratora Koła Historyków S. U.

Przypomnienie

Komitet akademickich ślubowań jasnogórskich wzywa wszystkich kolegów, którzy w latach ubiegłych zaciągali pożyczki na wyjazd z pielgrzymką do Częstochowy, by jak najszybciej uregulowali swoje zobowiązania.

J. P. prof. Stanisław Arnold. Jak wiadomo, p. prof. Stanisław Arnold jest przeciwnikiem młodzieży narodowo-radykalnej, a ostatnio widzieliśmy go w pochodzie 1-majowym, jak kroczył wśród członków Klubu Demokratycznego.

Na jego miejsce został wyznaczony przez senat Uniwersytetu kuratorem koła doc. dr. Janusz Pajewski. Trzeba zaznaczyć, że

nowy kurator ustosunkował się pozytywnie do prac zarządu koła i z dotychczasowych swych wystąpień dał się już poznać jako wypróbowany przyjaciel młodzieży akademickiej.

Jak wiadomo, zarząd Koła Historyków S. U. J. P. składa się z przedstawicieli młodzieży narodowo-radykalnej.

Młodzież polska wita gości z Węgier

We środę przybyła do Warszawy grupa studentów Uniwersytetu w Szeged na zaproszenie polskiej młodzieży akademickiej. Na dworcu Głównym

wynym zgromadziła się spora grupa studentów Uniwersytetu z zarządem „Bratniej Pomocy” w celu powitania miłych gości. Z ramienia władz uni-

wersyteckich przybyli: dr. Kazimierz Libera i Zbigniew Niwiński. Przy powitaniu gości był również obecny poseł węgierski w Warszawie.

Stroną organizacyjną przyjęcia gości węgierskich zajmuje się zarząd „Bratniej Pomocy” Uniwersytetu Warszawskiego. Program m. in. przewiduje: złożenie wieńca na grobie Nieznanego Żołnierza, wizyta w Uniwersytecie i zwiedzanie miasta, przyjęcie w kuchni akademickiej Uniwersytetu. W dniu 6 maja goście węgierscy złożą wieńiec pod pomnikiem gen. Bema oraz zwiedzą muzeum gen. Bema; w dniu 7 maja udadzą się autokarami do Wilanowa w celu zwiedzenia zabytkowego pałacu. Wycieczka zabawi w Warszawie do 7 maja.

Przyjazd studentów węgierskich młodzież akademicka wita z radością i wierzy, że przyczyni się do jeszcze większego zacieśnienia więzów przyjaźni, jakie łączą od wieków dwa wielkie narody.

Porozumienie „Bratnich Pomocy”

Prezesem kol. Artur Tuszyński

Do porozumienia „Bratnich Pomocy”, które częściowo kontynuuje prace centrali akademickich „Bratnich Pomocy”, zostały przyjęte „Bratnie Pomocy” S. G. H. oraz Koło Medyków. Jak wiadomo, zarządy tych organizacji zostały wybrane podczas ostatnich

wyborów po raz pierwszy z spośród kandydatów młodzieży narodowo-radykalnej.

Przewodniczącym porozumienia „Bratnich Pomocy” został wybrany prezes „Bratniej Pomocy” Politechniki Warszawskiej kol. Artur Tuszyński.

Cykl odczytów o fizyce i chemii

Staraniem nowoobranego zarządu Koła Chemików S. U. J. odbędzie się ciekawy cykl odczytów z dziedziny fizyki i chemii fizycznej:

6 maja doc. dr. Stanisław Mrozowski — „Widma podczerwone a budowa cząsteczek”,
9 maja inż. Mikołaj Łańiewski — „Momenty dipolowe i struktura cząsteczek”,

12 maja doc. dr. Władysław Kapuściński — „Współczesne poglądy na teorię cząsteczek optycznie czynnych”,

13 maja dr. Roman Smoluchowski — „Elektronowa budowa metali”,
23 maja prof. dr. Kazimierz Jabłoński — „Kolloidy”,
24 maja doc. dr. Edward Józefowicz — „O solwatacji jonów”,
27 maja doc. dr. Stanisław Pleśniewicz — „Dyfuzja a ruchliwość jonów”.

Odczyty odbywać się będą w audytorium chemicznym Uniwersytetu. Początek każdego odczytu o godz. 18.15. Bilety wstępu: normalny 1 zł, studencki 50 groszy, członkowie Koła Chemików Uniwersytetu i Politechniki wstęp mają wolny.

KOCHAJĄCA ŻONA

— Kochanie na Twoje imieniny kupiłam Ci kalendarz, w którym dzień moich urodzin jest zakreślony czerwonym ołówkiem.

Rada kół naukowych S. P. W.

Nowy skład rady kół naukowych wybrał na miejsce ustępującego prezesa kol. Stanisława Biernackiego, kol. b. prezesa Koła Elektryków Wiesława Skarżyńskiego, wiceprezesem został wybrany kol. Władysław Kuczyński, prezes Koła Inżynierii Lądowej.

Z KOŚCIOŁA AKADEMICKIEGO

MAJOWE NABOŻENSTWO

Maj, miesiąc rozkwitającego życia, kiedy zewsząd natura uśmiecha się do człowieka i pobudza go, zniekanego życiem, do dalszej walki o cel pozagrobowy — poświęcony jest Marii, Patronce Polskiej Młodzieży Akademickiej. Wśród licznych nabożeństw ku czci Najświętszej Marii Panny są odprawiane codzienne nabożeństwa majowe w kościele akademickim.

14-lecie „Montanii”

W bieżącym roku korporacja „Montania” obchodzi 14-ty rok swego istnienia. Na program uroczystości złoży się: w dniu 7 maja, tj. w sobotę o godz. 18-ej zebranie walne Związku Filistrów w dolnych salonach W. T. L. (Szopena 3-5), tamże o godz. 20-ej komers; w niedzielę, 8 maja o godz. 10.30 Msza św. w kościele akademickim św. Anny, godz. 11 — wielkie koło w dolnych salonach W. T. L., godz. 20 wieczornia taneczna w górnych salonach W. T. L. Wstęp tylko i wyłącznie dla członków korporacji i zaproszonych gości.

Tylko 3120 ha własności prywatnej

Park Narodowy w Tatrach nie godzi w interesy górali

Od paru miesięcy toczy się kampania przeciwko realizacji Parku Narodowego w Tatrach.

Z tej stosunkowo drobnej sprawy niektóre organy prasowe zerujące na sensacji i autoreklamie uczyniły sprawę stanu. Jednocześnie ta sama prasa stara się podburzyć górali patronuje zebraniom protestacyjnym i wysłaniem delegacji góralskiej do p. Premiera. Jednocześnie utworzeniu Parku Narodowego przeciwstawiają się Towarzystwo Budowy i Eksploatacji Kolei Linowej (Kuźnica) — Kasproy Wierch mające ambitne plany obdarzenia Polski nowymi kolejkami linowymi.

A jak się sprawa przedstawia w istocie?

Idea Parku Narodowego w Tatrach sięga swą genezą uchwał Zjazdu Leśników w Przemyślu w 1884 roku. Podjęta przez Towarzystwo Tatrzańskie, które w 1912 roku tworzy Sekcję Ochrony Tatr, już w pierwszych latach po odzyskaniu niepodległości miała być zrealizowana.

W 1919 roku w Zakopanem odbył się wielki wiec górali (dziś protestujących), który uchwalił: „Rząd Rzeczypospolitej zechce jak najszybciej zastanowić się nad sprawą utworzenia w Tatrach rezerwatu państwowego”.

Wreszcie w 1934 r. Sejm uchwalił oczekiwaną ustawę o ochronie przyrody i przy Ministerstwie Wyz. Rel. i Oświecenia Publicznego powstała „Komisja Organizacyjna Parku Narodowego Tatrzańskiego”.

Po ukończeniu prac Komisji sprawa ma przejść na porządek dzienny Prezydium Rady Ministrów, a że się tam dotąd nie znalazła, to skutki różnych manewrów czynników, zainteresowanych.

Jednocześnie rozpoczęła się gwałtowna kampania przeciw realizacji idei Parku Narodowego, przedstawienie urojonych krzywd górali i t. p. Ciekawe, że w tej kampanii dużą rolę odgrywają żydzi i osoby pochodzenia żydowskiego.

Park Narodowy w Tatrach ma być urządzony systemem amerykańskim i wzorowany na słynnym Parku w Yellowstone.

Obszar Parku w/g projektów wynosi 15 212 ha z czego prywatnej własności góralskiej zaledwie 3120 ha. Własności góralskiej bynajmniej się nie wywłaszcza, góral w Parku Narodowym ma być jego gospodarzem i będzie ciągnął z tego korzyści. Ograniczy się tylko swobodę żydowskich biznesmanów, no i samowolę turystów, zaśmiecających Tatry i na-

pełniających je jazgotem żargonu.

Sprawę utworzenia Parku Narodowego w Tatrach omówimy

jeszcze, przedstawiając ją z punktu widzenia interesów górali i konieczności ochrony przyrody.

J. Kor.

Najpiękniejsza Angielka wyszła za mąż

W kościele Sainte - Margaret w Westminster odbył się ślub miss Anne Bowes Lyon, uznanej

za najpiękniejszą pannę Anglii z wicehrabią Anson.

Miss Anne jest ulubioną siostrzenicą królowej Elżbiety.

Ułaskawienie zbiega z Guyany

Raymond Vandé, któremu udało się wraz z towarzyszami zbiec z Guyany Francuskiej, został ułaskawiony.

W swoim czasie pisaliśmy o jego ucieczce z Wyspy Diabelskiej, z której, jak mówiono, nie ma powrotu. Z 7 zbiegów, jednemu Vandé udało się dotrzeć do Francji.

Ostatnią część swej drogi odbył Vandé pod fałszywym nazwiskiem na parowcu francuskim. W podróży został denuncjowany przez jednego towarzysza, któremu się zwierzył. Kapitan zawiadomił drogą radiową policję w porcie Saint-Nazaire, kogo ma na okęcie. Jednak, gdy statek dobił do brzegu i policja rozpoczęła skrupulatne poszukiwania za zbiegiem, jego już tam nie było. Widocznie przeczuwając denuncjację, skorzystał ze swobody, jaką mu kapitan zostawił na pełnym morzu i opuścił statek daleko przed portem, aby, jako świetny pływak, dostać się wpław do lądu.

Dość, że poszukiwania nie dały rezultatów.

W jakiś czas jednak później, już w Paryżu, Vandé zgłosił się sam do policji, jednocześnie składając prośbę o ułaskawienie, w której oświadcza, że nie chce korzystać ze swobody osiągniętej ucieczką i nie chce być nadal człowiekiem po za nawiasem społeczeństwa, prosi jedynie, aby sąd uznał, że już dość odcierpiał za popełnione winy.

Sąd paryski, biorąc pod uwagę lata kary przebyte na Wyspie Diabelskiej oraz różne okoliczności łagodzące, darował Vandé'owi resztę kary.

A B C ŻADAC

W księgach Ruchu

U sprzedawców ulicznych

W urzędach pocztowych

We własnych punktach sprzedaży

Wspaniałe pokazy wojskowe

Po defiladzie odbyły się w dniu 3 maja na Polach Mokotowskich wspaniałe pokazy wojskowe, imi tujące „małą wojnę”. Imponującym tym pokazom przyglądało się z ołbrzymim zainteresowaniem około 200 tysięcy widzów. Reprodukujemy kilka fragmentów z onegdajskich pokazów wojskowych.

ARMIN O. HUBER

5)

LUDZIE I ŻYWIŁY

Powieść współczesna z Dzikiego Zachodu

— Nie udzielamy przedstawicielstwa i w tych sprawach nie przyjmujemy! — odpowiedział głos kobiecy.

Usłyszał lekki trzask — po tamtej stronie odłożono słuchawkę.

— Psiakrew! — zaklął pod nosem. — W tym Vancouverze ludzie wyjątkowo niegrzeczni...

Błądził po swoim pokoiku, paląc bez przerwy, siadał do stołu, zabierając się znowu do studiowania planów budowy, po kilkunastu minutach zrywał się z krzesła, spoglądał przez okno... Wreszcie roześmiał się wesoło i wypowiedział na głos myśl, która go często nawiedzała:

— Kraj nieograniczonych możliwości!

W tym momencie ktoś zapukał.

Kościesza drgnął mimo woli. Na ogół miał zdrowe nerwy, ale teraz nie oczekiwał nikogo, i pukanie bardzo go zaskoczyło.

— Proszę! — zawołał nieco zmieszany i nawet nie spostrzegł, że wypowiedział to słowo po polsku.

Klanka opuściła się, drzwi uchyliły się powoli. Wszedł mały człowieczek, szczupły i niezwykle giętki w ruchach.

Kościesza wziął go początkowo za Chińczyka.

Przybysz skłonił się parę razy z uprzejmym uśmiechem, zacierając piękne, wypielegnowane ręce, białe i wąskie, jak u rasowej kobiety.

Prawdopodobnie chciał się przedstawić, mówiąc cichym miłym głosem coś w rodzaju „Szeng”.

Kościesza też się skłonił, wymieniając swoje nazwisko, wskazał gościowi krzesło i przysunął doń pudełko z papierosami, lecz Chińczyk, jak gdyby tego nie spostrzegł: przymknął drzwi i stał ciągle o krok od progu.

Upłynęło kilka sekund, długich jak minuty.

Kościesza miał czas przyrzeć się dokładnie Chińczykowi. Jak to często bywa, jeśli chodzi o Azjatów, nie mógł określić wieku — temu człowiekowi można było dać trzydzieści, i nawet czterdzieści pięć lat. Twarz była bez zarzutu, cała postać świadczyła wyraźnie, że Chińczyk bardzo dbał o wygląd zewnętrzny. Był ubrany, oczywiście, zupełnie po amerykańsku, poczynając od krawatki i od sportowego zegarka na lewej ręce, a kończąc na butach — wszystko cechowało lekką przesadą i skłonnością do jaskrawych kolorów.

Wreszcie Szeng zaczął mówić, i, co niezmiernie zaskoczyło Kościeszę, zaczął mówić w dość płynnej polszczyźnie. Zdania robiły wrażenie starannie ułożonych i wyczuwanych na pamięć, były uprzejmymi i kwieciste, lecz pomimo to dźwięczały sucho. Wystawiał się łatwo, tylko litera „r” sprawiała mu pewne trudności — zresztą jak każdemu Azjaci.

— Byłem długie lata w Warszawie, szanowny panie Kościesza — oświadczył Szeng. — Kocham szczerze i gorąco wasz piękny kraj i wasz rycerski naród. Polacy są bardzo szlachetni i nie widzą wynas dzikich niekulturalnych Azjatów. Jak na przykład, Amerykanie. Tu jesteśmy ludźmi drugiej klasy. Natomiast w Polsce, o której do końca życia zachowam najlepsze i najdroższe wspomnienia, zawsze nas traktowano jak równych. Wynajmowałem pokój u nadzwyczajnie miłych i serdecznych ludzi. Tak dobrze mi tam było, że nawet nie tęskniłem za ojczyzną. Zaprzyjaźniłem się z synem tych państwa, który studiował na politechnice. Był bardzo podobny do pana.

Twarz gościa rozpyliła się w uśmiechu. Kościesza nie pozostało nic innego, jak też się uśmiechnąć.

Pomyślał nagle, że traci za dużo czasu, a jeszcze ma przed sobą przejrzenie niektórych obliczeń materiałowych i pakowanie rzeczy.

— Czym mogę służyć? — zapytał.

Chińczyk uśmiechnął się przebiegle. W kącikach jego oczu utworzyły się wachlarze drobnych zmarszczek.

Na ogół ten mały człowieczek był bardzo sympatyczny i w innych okolicznościach Kościesza pogawędziłby z nim chętnie.

— Czym mogę służyć? — powtórzył.

— Muszę pana ostrzec, panie Kościesza — powiedział Szeng z uśmiechem, który zmienił odcień, ale na chwilę nie schodził z ust. — Niech pan zrzeknie się budowy zapory wodnej.

Kościesza poruszył się niespokojnie, popatrzył ze zdziwieniem na Chińczyka, pomrukał oczami i zapytał jakąś się nieco:

— A pan skąd... skąd o tym wie?... — Opaniatał się, poprawił krawat i dodał już zupełnie opanowany: — Może pan zechce wytłumaczyć, dlaczego?

Słowa te zadźwięczały bardzo ozięble.

Chińczyk uśmiechał się cicho.

— Szanowny panie Kościesza — podjął z ukłonem. — Rozumiemy doskonale, że pan nie może być strasny, więc wynagrodzimy pana odpowiednio. Do 31 października...

— Skąd pan o tym wie? — przerwał Polak.

Szeng puścił to mimo uszu i ciągnął niewzruszenie:

— ...pan zarobi pięć i pół tysiąca dolarów, licząc po tysiącu dolarów miesięcznie, do tego dojdzie cały listopad i premia... powiedzmy, jeszcze pięć tysięcy dolarów, bo wysokość premii nie jest dotąd ustalona... więc to wyniesie razem dziesięć i pół tysiąca dolarów. Czy pozwoli pan, że mu wręcę czek na tę kwotę i dam do podpisania umowę... opatrzoną oczywiście, pewną klauzulą.

— Jaką?

— Ze od dnia dzisiejszego pan zaczyna pracować w przedsiębiorstwie „Bella Bella Company”... i też do 30 listopada. Jeśli pan wykona zadanie ku zadowoleniu naszej firmy, to otrzyma dodatkową premię — drugie pięć tysięcy dolarów.

— Nie nie rozumiem.

(D. c. n.).

